

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.246 van 17 juli 2008
in de zaak RvV X II

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die allen verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 17 april 2008 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 16 januari 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekers dienden op 17 oktober 2001 een eerste aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), die op 31 oktober 2002 onontvankelijk verklaard werd.

1.2. Verzoekers dienden op 11 april 2006 een tweede aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet.

1.3. Bij beslissing van de gemachtigde van de minister van 1 december 2006 werd de in punt 1.2. vermelde aanvraag onontvankelijk verklaard en een bevel getroffen om het grondgebied te verlaten.

1.4. Verzoekers dienden op 14 april 2007 een derde aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet.

1.5. De gemachtigde van de minister besliste op 16 januari 2008 om de in punt 1.4. vermelde aanvraag onontvankelijk te verklaren. Verzoekers werden hiervan op 18 maart 2008 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verzoekers richten, verwijzend naar de bestreden beslissing, hun beroep tot nietigverklaring tevens tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing bevat echter geen bevel om het grondgebied te verlaten. Er wordt in de bestreden beslissing enkel verwezen naar het bevel om het grondgebied te verlaten dat aan verzoekers werd betekend op 9 februari 2007. Bijgevolg heeft het huidig beroep, voor zover het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, geen voorwerp.

3. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet. Na de integrale weergave van hun in punt 1.4. bedoelde aanvraag vertogen verzoekers dat de loutere vermelding dat de ingeroepen elementen niet uitzonderlijk zijn, vaag is en niet beantwoordt aan de eis van de motiveringsplicht. Verzoekers vertogen dat de administratie verplicht is in zijn besluitvorming te verduidelijken waarom de ingeroepen elementen niet beantwoorden aan de criteria "uitzonderlijke omstandigheden" aangezien deze omstandigheden nergens beschreven of opgesomd staan. Daarnaast beweren verzoekers dat de redenering dat uit illegaal verblijf geen rechten kunnen worden geput niet correct is. Verzoekers vertogen dat het doel van regularisatie ondermeer precies is, personen zonder papieren die zich in illegaal verblijf bevinden, te regulariseren. Verzoekers voegen eraan toe dat *"hoewel een gunstmaatregel, scheidt de wettelijke bepaling dat zelfs illegalen in bepaalde omstandigheden kunnen geregulariseerd worden, rechten en verwachtingen"*.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (R.v.St., nr. 110.071, 6 september 2002; R.v.St., nr. 132.710, 21 juni 2004). Een simpele blik op de bestreden beslissing leert dat zij de juridische en feitelijke overwegingen bevat waarop ze gesteund is en dit op een voldoende bevattelijke wijze. De formele motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. De Raad stelt bovendien vast dat

de verzoekende partijen de deugdelijkheid betwisten van de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

2.4. Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een vreemdeling een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen in het kader van (oud) artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980, dient de gemachtigde van de minister na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de aanvraag van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van (oud) artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;

2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid.

2.5. In casu werd de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard, wat betekent dat de buitengewone omstandigheden die verzoekers hebben ingeroepen om te verantwoorden waarom zij geen aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in hun land van oorsprong hebben ingediend, niet werden aanvaard of bewezen.

2.6. De appreciatie van de feitelijke gegevens ter beoordeling van zulke buitengewone omstandigheden is in de eerste plaats een zaak van de overheid. De Raad moet enkel nagaan of de overheid deze beoordeling op in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund en de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden.

2.7. Uit de in punt 1.4. vermelde aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf van 14 april 2007, die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat verzoekers naast een uitvoerige uiteenzetting betreffende de situatie van mensen zonder papieren, volgende buitengewone omstandigheden hebben aangevoerd om de aanvraag in België te rechtvaardigen:

“1. hun relatief lang verblijf en het gedoogbeleid dat door de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevoerd door geen gevolg te geven aan hun aanvraag van 2001;

2. de onstabiele politieke toestand in Oekraïne, die regelmatig de koppen van het internationale nieuws haalt;

3. het gegeven dat verzoekers ethnische Roemenen zijn, een minderheid die in Oekraïne systematisch wordt gediscrimineerd, getreiterd en naar het leven gestaan.”

2.8. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de minister op een omstandige wijze gemotiveerd heeft waarom de door verzoekers in hun aanvraag opgeworpen elementen die volgens hen de buitengewone omstandigheden vormen die hen toestaan de aanvraag om

machtiging tot verblijf in België in te dienen, niet kunnen aanvaard worden als buitengewone omstandigheden. In casu werden de redenen die door verzoekers werden opgeworpen stuk voor stuk beantwoord op een manier die voldoende verduidelijkt waarom deze elementen niet beantwoorden aan de criteria "uitzonderlijke omstandigheden". Met betrekking tot hun verblijf in België sedert 2001 wordt in de bestreden beslissing gesteld dat: *"Het feit dat betrokkenen sinds 2001 in België verblijven, (...) is op zich niet uitzonderlijk en verantwoordt niet dat de aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9 van de wet van 1980 in België wordt ingediend. Uit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden. (...) De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9 van de wet van 15/12/1980, gewijzigd door de wetten van 15/09/2006 en 27/12/2006. Het gegeven dat zij sedert 2001 een aanvraag lopende hebben, heeft reeds het voorwerp uitgemaakt van een onontvankelijkheidsbeslissing dd 01/12/2006, betekend op 09/02/2007."* Met betrekking tot de politieke toestand in Oekraïne wordt gesteld dat: *"Betrokkenen stellen dat zij omwille van de politieke onstabiele toestand niet zouden terugkunnen. Dit gegeven wordt echter niet gestaafd en kan aldus niet weerhouden worden."* Ten slotte wordt betreffende de discriminatie gesteld dat: *"Het gegeven dat zij gediscrimineerd worden, wordt evenmin gestaafd. Betrokkenen tonen niet aan dat zij persoonlijk gevaar lopen in het land van herkomst."*

2.9. De Raad acht het antwoord van de gemachtigde van de minister op de ingeroepen redenen van verzoekers om hun verblijfsaanvraag in België in te dienen afdoende, pertinent, deugdelijk en terzake dienend derwijze dat het de bestreden beslissing die verzoekers aanvraag onontvankelijk verklaart, schraagt. Verzoekers tonen met hun betoog dat de motivering vaag is en niet beantwoordt aan de eis van de motiveringsplicht niet aan dat de motiveringsplicht geschonden is of dat de gemachtigde van de minister het begrip "uitzonderlijke omstandigheden", zoals vermeld in artikel 9, derde lid, van de vreemdelingen-wet, verkeerdelijk heeft toegepast. Het blote betoog van verzoekers aangaande de rechten en verwachtingen van illegalen kan geen afbreuk doen aan de deugdelijk en pertinente motivering in de bestreden beslissing dat uit illegaal verblijf geen rechten kunnen geput worden.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend en acht door:

mevr. M. EKKA,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA.